

Retning som Forslaget her. Han udtalte sig saaledes: „I 14 Aars Alderen kan der ikke forudsættes Erfertanke og Bevidsthed om Betydningen af Daabspagtens Fornylse, og hvad Frihed angik, er Handlingen anlagt og bliver udsørt saaledes, at det er utænkeligt, at Konfirmanderne paa Kirkegulvet skulde kunne svare Andet end Ja. Naar mange Børn indtil Konfirmationsalderen virkelig have levet i Familieforhold, hvor Alt, hvad de have set og hørt, er beregnet paa at kvæle den religiøse Spire og stemme dem mod Christendommen, hvorledes kan man da være i Tvivl om, at der mangfoldige Gange gives et Ja paa Kirkegulvet enten tankeløst eller skræmt, og at den første Altergang bliver tillige den sidste. Det var derfor Talerens Mening, at Undervisningen og Forberedelsen burde adskilles fra selve Konfirmationsakten, at Fornylsen af Daabsløftet ikke bør være bunden til Tid eller Sted, og at den ogsaa bør kunne ske i en fremrykket Alder, hvor den kunde blive en virkelig Besejndelse og en virkelig Fornylse“. I lignende Retning udtalte en Mand som Bloug sig og Andre, og det har ogsaa viist sig, efterat Sagen paany er kommen frem i de seneste Aaringer, dels ved det Andragende, som for nogle Aar siden forelaa her i Thinget, dels ved de Bevægelser omkring i de kirkelige Kredse, som vi alle kjende, at det er en Sag, som ønskes fra mange Retninger og mange Sider. Jeg udtalte, da jeg indbragte Forslaget, at det jo paa en vis Maade kun er et meget ubetydeligt lille Forslag, idet det kun gaar ud paa at give de Enkelte, som søle Xrang til at benytte denne Frihed, Udgang dertil. Men det er jo klart, at det vil kunne faae en ikke saa ganske lille Betydning, naar det efterhaanden blev flere, der kom til at benytte det, og det tror jeg nok, der vil blive, efterhaanden som Forstaaelsen af Konfirmationens Betydning udbreder sig mere og mere. Jeg har optaget en Bestemmelse i Forslaget, som gaar ud paa, at de Unge, der ere bleve konfirmerede, skulde kunne tages til Alters samme Dag som Konfirmationen har fundet Sted. Det er en Bestemmelse, som Mange maasse vil finde overskødig og selvfølgelig, naar det er enkelte Personer, det angaar; men der er jo under 12te Oktober f. A. kommen en Skrivelse fra Kultusministeriet til en Valgmenighedspræst, hvori Ministeriet meget bestemt har indskærpet, at der ikke maatte finde Altergang Sted samme Dag som Konfirmation, ialtsald ikke, medmindre der er gaaet en Time mellem de to Handlinger, hvad Ministeriet har indskærpet saa stærkt, at det endogsaa har truet vedkommende Præst med at tage den kongelig Stadsfæstelse fra ham, hvis han fremturede i denne Urimelighed at ville holde Altergang og Konfirmation paa een Dag. Efter denne Skrivelse vil det altsaa være nødvendigt at have en udtrykkelig Bestemmelse om, at det kan tilstedes, saaledes at de, der ønske det, ogsaa have

Lov dertil. Skulde et saadant Forslag som dette, ændret med de Ændringer, som det rimeligvis vilde kræve, kunne blive til Lov, vilde, som de Herrer ville se, ingen af de forskjellige Retninger i vor Folkekirke blive tvungen til at forandre Noget i sin Opfattelse af denne Sag. Enhver vil kunne faae det, saaledes som de selv ønske med Hensyn til Konfirmationen, og vil kunne indrette sig, saaledes som de se paa denne Sag. Det gjøre de tilbøls allerede nu; men der er dog det ivoien, at saa snart Konfirmations- eller Altergangstrangen skulde vise sig i en anden Alder eller til en anden Tid af Aaret, kan det ikke fyldestgøres. Jeg tror just ikke, at dette Forslag ligefrem vil hjælpe til, at vi komme bort fra de store Maaßekonfirmationer eller Sligt; men efterhaanden som Enkelte benyttede sig deraf — det blev jo nærmest kristelige Forældre, som kom til at gaa i Epidisen — vilde det gaa her som ved Altergangen, at efterhaanden flere og flere, som ikke sølste Xrang, dertil og som ikke med Sandhed kunde være med dertil, vilde afholde sig derfra, og saa vilde der maasse lidt efter lidt kunne stables en noget sandere Tilstand end den nuværende. Med Hensyn til Skolegangen kan jeg heller ikke tro Andet, end at man herved vilde hjælpe noget til at faae dens Forbindelse med Konfirmationen hævet, idet det jo er klart, at naar et Barn bliver konfirmeret i 12 Aars Alder, et andet i 14 Aars Alder og et tredje maaste langt senere i Livet, vilde ikke hele Skoleundervisningen i samme Grad som nu anlægges med Konfirmationen for Die. Men jeg ser naturligvis godt, at der skulde meget mere til, for at saa denne Forbindelse mellem Skoleundervisningen og Konfirmationen helt hævet, og der har jo ogsaa under Skolesagens Behandling været Forslag derom. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til Thinget.

Spjmark: Dersom jeg skulde have været med til at udarbejde et Lovforslag, der skulde indeholde et Tillæg til eller en Forandring i den nugældende Lovgivning om Konfirmation, vilde det ganske vist ikke være kommet til at se ud som det, der her foreligger. Vel vilde dette Lovforslag have været en Del deraf; men jeg tror, der er mange flere Ting, end de, der her ere tagne med, som trænge haardt til at blive rettede. Spørge vi, hvad er egentlig Konfirmationen, saa er det sikkert nok, at her staa vi overfor en Handling, der er af en helt anden Art og en anden Natur end den, vi forhandlede igaar. Ligesom vi alle vare enige om, at Ægtefæbets er en rent borgerlig Handling, tænker jeg, at vi ligesaa let kunne blive enige om, at Konfirmationen er en rent kirkelig Handling. Men naar saa er Tilfældet, forekommer det mig, at dersom man skal gjøre nogen Ændring i den nu bestaaende Konfirmationslovgivning, saa vil det være rigtigst at se at faa